

Og til slutt stod skolen ferdig

Oppsang til lærer/esten 5. mai 1951

(Mel. «Ned på Yongstovets basar - »)

På et sted ved havets strand
satt engang en skolemann,
og hans tanker gikk i vanskelige baner.
Der han satt og grunnet titt,
og så kom de litt om litt,
noen store og forferdelige planer.

Skrev han så på sin maskin:
«Saka er då grei og fin,
desse vilkår kan me ikkje lenger tole,
for de skjønar at det gjeld
vårt og heile bygdas vel.
Me må bygge oss ein ny og større skole.

Denne brakka som me har,
veit de er'kje serleg rar.
Her er ikkje voksestad for åndens frukter,
og ho tar til verte låk
av så mykje ungebråk,
dertil er det reint for gale, slik ho lukter.

Pengar må me vel nok ha,
men me låner einkvan stad,
så for dette kan de sjølv sagt vere trygge.
Og de veit det står'kje på
når me lærarar kan få
slikt eit hus, der me kan have kos og hygge.»

Mange spader stakk i jord,
av betong og planker, bord
stod snart skolen der og lyste reint i øya.
Men av dem som gikk og så,
er det mange som til nå
dette synet ikke riktig har fordøya.

Minnes dere kransfest,
ingen menig lærer gjest.
Kanskje burde vi om denne festen tie.
For vi hørte at av dem
som om morgenen gikk hjem,
var det noen som var usedvanlig blide.

Det var kommel, det var bråk,
Schjerven brukte kraftig språk
over arkitekter, murere med flere.
Tenk å si så mye godt!
Selve Cicero blir slått!
Dermed basta, kort og godt, og ikke mere!

Og nå sitter vi da her
for å feire, hver især,
motorsykkel, bursda', samt vår lærerhule.
Dog et forslag, om jeg tør,
er at allesammen bør
ta et koppevaskekursus på vår «skule».

Vi er glad for skolebygg,
nå kan bygda være trygg.
Vi skal gjøre vårt på «plassen vår i solen».
Om den steker oss litt sprø,
pytt, det har da ingen nød!
Et hurra for Schjerven, Pedersen og skolen!

«S» -
(Ukjent forfatter)

Foran skolen er elever og lærere opptatt med matauking - potetopptaking. Også et ledd i kjøkkenhageundervisning.